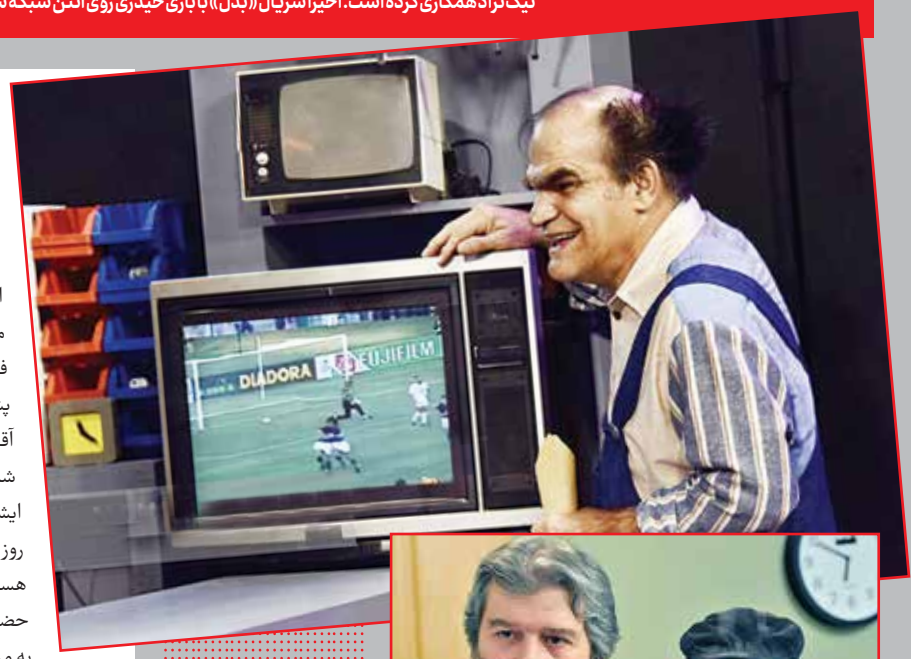
گفت‌وگو با اصغر حیدری درباره بازی‌اش در سریال‌های تلویزیونی

به آرزوهایم در بازیگری نرسیده‌ام

زهرا صلواتی
خبرنگار

۳۲ سال از ورود اصغر حیدری به عرصه بازیگری می‌گذرد و او در این مدت در سریال‌های خاطره‌انگیزی از جمله شب‌های برره، جایزه بزرگ، دزد و پلیس، ساختمان پزشکان، زیرخاکی، متهم گریخت، پژمان، دردسرهای عظیم و... به ایفای نقش پرداخته و با کارگردانان صاحب‌نامی همچون مهدی فخیم‌زاده، مهران مدیری، رضا عطاران، جلیل سامان، سعید آقاخانی و برزو نیک‌نژاد همکاری کرده است. اخیرا سریال «بدل» با بازی حیدری روی آنتن شبکه سوم سیما قرار داشت که ادامه پخش آن به بعد از ماه محرم و صفر موکول شد. اصغر حیدری در این گفت‌وگو از چگونگی ورودش به عرصه بازیگری سخن می‌گوید و نقشی که مهدی فخیم‌زاده در بازیگر شدن او داشته است. این بازیگر هر چند بیشتر در سریال‌های کمدی و در قالب نقش‌های طنز فعالیت داشته است اما اعتقاد دارد که از عهده نقش‌های جدی بهتر برمی‌آید. حیدری همچنین تاکید می‌کند که مردم همچنان او را با نقش دکتر جکول سریال شب‌های برره به یاد می‌آورند.

این روزها چه می‌کنید؟

بعد از بدل برای بازی در سریال خروج ممنوع کار حسن لبافی قرارداد بسته‌ام و قرار است تصویربرداری کار به‌زودی آغاز شود.

اخیرا سریال بدل با بازی شما در حال پخش بود. درباره نقش‌تان در این سریال و جذابیت‌هایش توضیح می‌دهید؟

به نظرم بدل سریال خوبی بود و آقای مسعودی هم کارگردانی کاربلد و نویسنده خوبی هستند و سال‌هاست که ایشان را می‌شناسم اما نقش خودم را در سریال خیلی دوست نداشتم و آن چیزی نبود که از ابتدا درباره‌اش صحبت کرده بودیم. علت این‌که چرا نقشم دستخوش تغییر شد را نمی‌دانم. ابتدا قرار بود نقشم پررنگ باشد اما در طول کار، عوض شد. سریال بدل، کار شلوغ و پربازیگری بود و آقای مسعودی به شکل روزانه فیلمنامه را می‌نوشت. فکر می‌کنم نقشم در طی این نوشتن‌های روزانه تغییر کرد و کمرنگ شد.

به نظرتان از سریال بدل هم به مانند نوروز رنگی استقبال خواهد شد؟

ابتدا که پخش سریال بعد از سه قسمت متوقف شد و بعد از پخش یکی دو قسمت، دوباره موکول شد به بعد از ماه‌های محرم و صفر. با این حال، بدل یک سریال طنز و شاد است و مردم معمولا از چنین کارهایی خیلی استقبال می‌کنند.

چگونه شد که وارد عرصه بازیگری شدید؟

آقای فخیم‌زاده ـ که عمرشان دراز باد ـ سال ۱۳۷۱ نقش کوچکی را در فیلم همسر به من دادند. بعد از این فیلم به من گفتند که اگر اصولی جلو بیایی و دوره‌های بازیگری را بگذرانی، در این عرصه موفق‌تر خواهی بود. من هم برای دو سال رفتم کلاس بازیگری در باغ فردوس و دوره‌های مختلف را در نزد استادان سمندریان و بیضایی گذراندم. بعد از آن، خیلی آهسته وارد عرصه تصویر شدم. با این حال، چون به این کار علاقه داشتم ناامید نشدم. آقای فخیم‌زاده همیشه می‌گفتند که بازیگری مانند حلقه زنجیری است که نباید گسسته شود، چراکه باعث می‌شود انسان این کار را ادامه ندهد. من فقط به بازیگری علاقه‌مند نبودم، بلکه پشتکار هم داشتم. بعد از سال‌ها دوباره با آقای فخیم‌زاده روبه‌رو شدم. خیلی خوشحال شدند وقتی دیدند که کلاس بازیگری رفته‌ام. ایشان اهل تعریف کردن از کسی نیستند اما آن روز احساس کردم که از کارم راضی و خوشحال هستند. این‌گونه شد که در پنج کار ایشان حضور داشتم و نقش‌های بهتر و پررنگ‌تری را به من سپردند.

رشته تحصیلی‌تان با بازیگری مرتبط نبود؟

من متولد سال ۱۳۴۱ هستم. دیپلم گرفتنم با اوایل پیروزی انقلاب و تعطیلی دانشگاه‌ها همزمان شد. به همین دلیل، بعد از دیپلم به سمت بازار کار رفتم.

چرا به نسبت سن‌تان دیر وارد کار بازیگری شدید؟

وارد عرصه بازیگری شدن خیلی سخت بود. باور کنید من از کودکی عاشق بازیگری بودم اما وارد بازار کار شدم و زود هم ازدواج کردم. دیگر هیچ‌وقت فرصت بازیگری پیش نیامد. کار خدا بود که با آقای فخیم‌زاده آشنا شدم و توانستم وارد کار بازیگری شوم و ادامه بدهم. آش دهان‌سوزی هم نشدم اما با علاقه ادامه دادم.

کار خدا بود که با آقای فخیم‌زاده آشنا شدم و توانستم وارد کار بازیگری شوم و ادامه بدهم. آش دهان‌سوزی هم نشدم اما با علاقه ادامه دادم

بیشتر فعالیت شما در عرصه بازیگری به حضور در سریال‌های کمدی بازمی‌گردد. این حضور به انتخاب خودتان بوده است؟

شروع بازیگری‌ام با نقش‌های جدی بوده است. علاوه بر فیلم همسر، در زیر نور ماه هم نقش جدی داشتم. در سال ۱۳۸۲ به عنوان بازیگر مهمان در سریال باغچه مینو نقش کوتاهی داشتم که با آقای قاسم خانی آشنا شدم. ایشان مرا به آقای مدیری معرفی کردند و به شکل پشت سر هم و متوالی در چند سریال مثل پاورچین، نقطه‌چین و شب‌های برره بازی کردم. بعد از این سریال‌ها تقریبا فقط نقش‌های طنز به من پیشنهاد شده که طبیعتا همه آنها انتخاب خودم نبوده است.

خودتان نقش‌های جدی را ترجیح می‌دهید؟

خیلی فرقی نمی‌کند. آن دوران که کلاس بازیگری می‌رفتم آقای بیضایی تاکید داشتند که بازیگر باید توانایی هر کاری را داشته باشد. خودم فکر می‌کنم از عهده نقش‌های جدی بهتر برمی‌آیم اما شاید به خاطر فیزیک ظاهری‌ام و میمیک صورتم، بیشتر پیشنهاد کارهای طنز را دارم.

شما در سریال‌های خاطره‌انگیز و پربیننده‌ای مثل شب‌های برره، پاورچین، ساختمان پزشکان، جایزه بزرگ، دزد و پلیس، شمعدونی و... حضور داشته‌اید. سریال محبوب خودتان کدام است؟

هر کاری را که مردم دوست داشته باشند من هم دوست دارم. سریال‌های مورد علاقه خودم شب‌های برره و ساختمان پزشکان هستند اما نقشی را که در فیلم زیر نور ماه بازی کردم خیلی می‌پسندم و برایم جایگاه ویژه‌ای دارد.

مردم معمولا شما را با کدام نقش به یاد می‌آورند و درباره‌اش صحبت می‌کنند؟

دکتر جکول در سریال شب‌های برره. من بعد از برره در بیشتر از ۹۰۰ قسمت سریال‌های دیگر بازی کرده‌ام اما هنوز مردم مرا به اسم دکتر جکول می‌شناسند.

به نظر خودتان چرا نقش دکتر جکول این‌قدر ماندگار شد؟

سریال شب‌های برره کار برجسته‌ای بود و همه نقش‌هایش دیده شد. مردم تک‌تک شخصیت‌های این سریال را دوست دارند.

چرا در سینما کم‌کار هستید؟

بستگی به پیشنهادها دارد. اگر پیشنهاد بازی در یک سریال را داشته باشم قبول می‌کنم و منتظر نمی‌مانم تا برای سینما دعوت شوم، ریسک نمی‌کنم و اگر برای بازی در سریالی دعوت شوم می‌روم.

شما در طی سال‌ها فعالیت‌تان با کارگردانی مثل مهران مدیری، سعید آقاخانی، مهدی فخیم‌زاده، رضا عطاران، جلیل سامان و... همکاری داشته‌اید. از کار کردن با کدام‌یک از این کارگردانان لذت بیشتری برده‌اید و دوست دارید دوباره تکرار شود؟

ضمن احترام به همه کارگردانانی که با آنها کار کرده‌ام و همه هم کاربلد بودند، همکاری با آقایان فخیم‌زاده، آقاخانی و عطاران را خیلی دوست دارم و دلم می‌خواهد همیشه با آنها همکاری داشته باشم.

آیا کارگردانی هست که دوست داشته باشید در فیلم یا سریالش بازی کنید؟

بله، خیلی زیاد، تا دل‌تان بخواهد. من عاشق آقای مسعود کیمیایی هستم و دوست دارم حتی در یک پلان از کارهای ایشان بازی کنم.

در برخی سریال‌های کمدی مانند جایزه بزرگ و دزد و پلیس نقش‌تان منفی بوده است. خودتان به نقش‌های منفی علاقه دارید؟

نقش‌ها در کارهای طنز بیشتر خاکستری هستند تا مثبت و منفی. میمیک صورت در باورپذیری نقش، خیلی اهمیت دارد و تماشاگر با نقشی که به چهره بازیگر بیاید همذات‌پنداری بیشتری می‌کند. چهره من هم به‌گونه‌ای است که بیشتر به نقش‌های منفی می‌خورد و از این بابت، خدا را شاکرم.

از مسیری که تا به امروز در بازیگری آمده‌اید راضی هستید؟

به آن چیزی که می‌خواستم و انتظارش را داشته‌ام هنوز نرسیده‌ام اما اگر صدبار دیگه هم به دنیا بیایم باز همین راه را می‌روم. بازیگری، کار دلی است و باید عاشق بود و همه سختی‌هایش را به جان خرید.